

TỰ PHÊ BÌNH VÀ PHÊ BÌNH phải nhìn thẳng vào sự thật và nói thật

DƯƠNG VĂN ĐIỀU *

LÊ-NIN nói: tiêu chí để phân biệt một đảng chân chính cách mạng với một đảng cơ hội là ở chỗ đảng đó có thực hiện tự phê bình và phê bình một cách nghiêm chỉnh hay không?. Tự phê bình và phê bình là quy luật xây dựng và phát triển của Đảng ta. Sau khi thành lập Đảng, đồng chí Nguyễn Văn Cừ đã viết tác phẩm "Tự chỉ trích" nhằm giáo dục và rèn luyện Đảng ta theo nguyên tắc mác-xít - lê-nin-nít.

Tự phê bình và phê bình là yêu cầu trong sinh hoạt đảng bởi vì sinh hoạt đảng mà không có tự phê bình và phê bình thì không có nội dung, nhất là nội dung chiến đấu. Đảng ta là một đảng cầm quyền, và lãnh đạo toàn diện. Mọi đường lối kinh tế, văn hoá, xã hội, an ninh, quốc phòng,... của đất nước đều do Đảng đề ra và chỉ đạo thực hiện.

Đồng thời Đảng chịu trách nhiệm trước quốc dân, đồng bào, trước lịch sử.

Ngoài việc vận động nhân dân góp ý kiến về mọi mặt với lãnh đạo, điều quan trọng đầu tiên là trong Đảng ta phải có sự kiểm điểm nội bộ. Kiểm điểm cả về đường lối chủ trương,

chính sách cũng như về việc triển khai thực hiện. Kiểm điểm cả lãnh đạo và cả từng đảng viên.

Tự phê bình và phê bình là quy luật, vì Đảng ta là một cơ thể sống. Cũng như mọi cơ thể khác trong tự nhiên, xã hội, tất cả đều không nằm ngoài sự vận động thường xuyên và bất tận là thay cũ, đổi mới, thay cái già cỗi, lỗi thời, hấp thu cái mới, cái đúng, cái tốt, cái tiến bộ, phù hợp hơn với điều kiện hoàn cảnh, với thời gian và không gian. Cuộc sống là một cuộc vận động đổi mới không ngừng, ngưng đọng là chết; cỏ cây, cầm thú, con người đều thế cả.

Thực hiện tự phê bình là thanh xuân hoá Đảng. Trong tự phê bình và phê bình, tổ chức đảng và mỗi đảng viên đều tự soi rọi mình, đem tư tưởng, đạo đức, nếp sống của chúng ta đối chiếu với chân lý của chủ nghĩa Mác - Lê-nin và tư tưởng Hồ Chí Minh, với đường lối, nghị quyết của Đảng, thấy cái gì chưa đúng, chưa phù hợp thì sửa chữa cho đúng, cho phù hợp. Và qua sự đối chiếu, tự kiểm tra, qua ngọn lửa đấu tranh tự phê bình, các tổ chức đảng và từng đảng viên

đều lớn lên, hoàn thiện hơn, trở nên đúng đắn hơn, trong sáng hơn, tràn đầy sinh lực mới. Lê-nin nói: "Chủ nghĩa Mác là vô địch vì nó đúng". Chúng ta sẽ là vô địch, nếu chúng ta ngày càng nắm vững, càng thâm nhuần quán triệt và vận dụng đúng đắn, sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lê-nin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

Tự phê bình và phê bình phải nhìn thẳng vào sự thật, phải nói thật. Trước đây, chúng ta cũng có nhiều cuộc tự phê bình và phê bình, nhưng phần lớn là hình thức, nói vòng vo, quanh co, né tránh.

Tự phê bình và phê bình phải nhất mực nhìn thẳng vào sự thật. Không phải ngẫu nhiên mà Lê-nin tuyên bố: Sức mạnh của chúng ta nằm ở tiếng nói của sự thật... Nguyên tắc làm việc của chúng ta là phải nói sự thật trước quần chúng. Nhân dân sẽ làm nên những điều kỳ diệu nếu xung quanh họ ngự trị sự thật. Giai cấp vô sản Nga đã thật sự làm nên sự diệu kỳ vì lãnh tụ Lê-nin đã thẳng thắn vạch trần sự tàn bạo và thối nát của chế độ Sa hoàng và cũng thẳng thắn vạch rõ cho quần chúng lao động Nga thấy họ sẽ chẳng mất gì mà chỉ mất có xiềng xích khi họ đứng lên lật đổ kẻ thù giai cấp.

Chúng ta có bài học đau xót thời chống Mỹ. Cuộc binh định cấp tốc của Mỹ - nguy đã gây cho chúng ta nhiều tổn thất.

* Cán bộ lão thành cách mạng, thành phố Hồ Chí Minh.

nhất là về mặt cán bộ. Vì mang nặng tư tưởng thành tích và cũng nhằm báo cáo cho "hợp với khẩu vị lãnh đạo", nên cấp dưới che giấu bớt những thiệt hại về người và của của chúng ta, không phản ánh đầy đủ và kịp thời thực tế của tình hình, làm cho lãnh đạo không có đủ cơ sở để sớm chuyển hướng chỉ đạo chiến lược. Do đó mà cách mạng phải trả giá đắt.

Sinh thời, Mác rất ghét bọn cơ hội, bọn đờ đĩnh, bọn sợ sự thật như cú sợ ánh sáng. Mác gọi những cái đó là cái "xấu xa nhất", cái "bỉ ối nhất".

Cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng đã nói: trong phê bình và tự phê bình điều quan trọng bậc nhất là mỗi người nói thẳng, nói thật, nói hết ý mình, không sa

vào tình trạng né nang, né tránh hoặc là nói phớt qua không có tác dụng gì.

Lê-nin đã khẳng định: chỉ khi nào chúng ta nhìn thẳng vào sự thật dù là sự thật đáng buồn nhất đi nữa, chỉ khi đó mới học được cách chiến thắng. Chúng ta không sợ tự phê bình và phê bình sẽ gây mất đoàn kết nội bộ, nếu chúng ta thật sự thương nước, thương dân, vì Đảng, vì cách mạng, nếu chúng ta thật sự chí công vô tư, không có mảy may động cơ cá nhân. Thái độ trung thực, chân tình, không đao to búa lớn trong tự phê bình và phê bình, thì nhất định sau khi phê bình và tự phê bình, nội bộ chúng ta sẽ đoàn kết yêu thương nhau hơn, Đảng ta sẽ trong sạch vững mạnh hơn. Vì sự thật, như lời một nhà văn, là

trắng tinh, là trời trong, còn nói dối là nổi đau kinh khủng của lương tâm. Thử tưởng tượng, nếu trong tự phê bình, kê khai tài sản, ai cũng giấu giếm, không nói thật khai thật và góp ý kiến đấu tranh để mọi người kê khai thành khẩn, thì làm sao nhân dân tin vào Đảng ta?

Nhân dân ta có truyền thống tin yêu và bảo vệ chân lý, bảo vệ Đảng, cách mạng, bảo vệ lẽ phải và đạo lý bằng cả xương máu của mình. Và không có sự việc gì lọt khỏi tai mắt, của nhân dân.

Thực hiện tốt tự phê bình và phê bình, lòng tin của nhân dân đối với Đảng ta chắc chắn đi vào chiều sâu bền vững, làm cho hình ảnh của Đảng ta tỏa sáng hơn trong trái tim của toàn dân tộc. □

ĐẢO NGỤC NGÀY XUA,...

(Tiếp theo trang 58)

nên thơ như núi Chúa, đỉnh Tình Yêu. Và dù là biển hay rừng, chỗ nào ở Côn Đảo cũng như những bức tranh sơn thủy hữu tình; chỗ nào cũng dễ dàng ngắm bình minh hay hoàng hôn trên biển. Côn Đảo có một hệ thống động - thực vật phong phú, đặc trưng cho nhiều vùng khác nhau như là một "Việt Nam thu nhỏ". Đó là vườn quốc gia Côn Đảo rộng 15.043 ha, với những khu rừng nguyên sinh đa dạng; những khu rừng ngập mặn giàu tài nguyên với 650 loài thực vật bậc cao, trong đó có 81 loài cây gỗ lớn, 194 loài cây gỗ nhỏ và vừa; 165 loài cây thuốc; 30 loài động - thực vật quý hiếm trong sách đỏ Việt Nam. Về tài nguyên thực vật biển, Côn Đảo hiện có 160 loài cá, 84 loài san hô; cùng những đặc sản quý và hiếm như vích, đồi mồi, rùa biển, ngọc trai, yến sào v.v...

Tôi tin, ngàn ấy tiềm năng cũng đủ thay cho lời mời gọi vừa hấp dẫn vừa tha thiết của Côn Đảo với đất liền.

Xin được kết thúc bài viết này trong niềm mong mỏi chân thành của một người vừa trở về từ Côn Đảo. Đó là mỗi người Việt Nam, nhất là các bạn trẻ, hãy ít nhất một lần tìm đến Côn Đảo thiêng liêng! Bởi có lẽ hơn bất kỳ nơi nào, Côn Đảo sẽ cho chúng ta những bài học vô cùng sâu sắc về tình yêu Tổ quốc; về lòng kiên trung, bất khuất trước bạo ngược, cường quyền; về niềm tin sắt đá vào lẽ phải và công bằng không gì lay chuyển nổi... Đó cũng là những bài học sống động về tinh thần cảnh giác; về giá trị đích thực của độc lập tự do; về đức vị tha và lòng bao dung của dân tộc Việt. Nói tóm lại, quá khứ của Côn Đảo đang nhắc nhở những người đang sống rất nhiều; và cũng đang để lại rất nhiều những bài học quý cho cả hiện tại và tương lai. □